

... o preteklih časih

Menila sva se o preteklih časih in sodila oba, da je zdaj vse bolj pusto in prozaično, kakor je bilo pred dvajsetimi leti. Še vinogradi da več ne rode take žlahtne kapljice in ljudstvo, nesrečno ljudstvo, nekdam tako naivno veselo, išče v strupeni žgani pijači omame nadlogam svojim.

Solnce pa je jasno sijalo na vrt; mušice so letale po čistem zraku, rože so duhtele - a kaj mara solnce, kaj vsa priroda za človeško bedo?

... o minljivosti

Ko sem se lotil spisovanja svojih memoarov, sem se najrajši in najdalje mudil pri svojih otroških in dijaških letih. Tačas sem bil ves srečen, dasi tega nisem vedel in sem sanjaril, da najdem pravo srečo šele, ko stopim po dovršenih študijah na lastne noge in z lastnimi močmi dosežem - kaj? - Oh, da, saj se mi je v življenju posrečilo to in ono - marsikaj tudi izjalovilo - prave sreče pa, popolnega zadovoljstva sem iskal zaman.

In vselej, ko sem za leto starejši obiskal svoj ljubljeni rojstni kraj in vsa mesta, kjer sem se kretal otrok in dijak, mi je bilo milejše pri srcu v bridkem spoznanju, da se oni veseli dnevi nikdar več ne vrnejo.

... o politični kulturi

Krasna je dvorana za zasedanje deželnega zbora in bi morala po svoji arhitektonski harmoniji in elegantni opravi vplivati na poslance, da se tudi oni - elegantno vedo. Pa kje so že tisti časi, ko je bil Greuterjev medklic "Pfui!" v dunajskem parlamentu ožigosan v časnikih kot surov napad na parlamentno dostojnost! Zdaj pa se človek, ko čita o izgredih in najjordinarnejših psovkah v parlamentih in zbornicah, nehote vpraša, ali se vse to dogaja res med omikanci ali med - pijanci v kaki beznici?

... o političnem oportunizmu

Danes še član ali celo predsednik "Slovenije" na Dunaju, jutri avskultant ali adjunkt in že hiti volit z nasprotniki!

Toda krivico bi delal Slovencem, kdor bi trdil, da je taka iz kruhoborstva izvirajoča brezznačajnost neka posebnost Slovencev. Nikakor ne. Splošna je vsem narodom, najsi bode germanski, slovanski ali romanski, ker je povsod število trdnih, neomahljivih značajev v neznatni manjšini proti veliki ljudski masi, ki jo Nietzsche imenuje "Herdentier" (čredna žival).

... o "samostojni" Sloveniji
(iz govora v štaj. Dež. Zboru)

S svojo nogo nam na zatilnik stopate, potem pa se čudite, da tako tlačeni od veselja ne prepevamo. Tujčeva peta nas je dolgo dovolj tlačila; naše ljudstvo pa je to tlačenje čutilo, se zdramilo in prišlo do samozavesti.

Slovenija bo torej slej ali prej nastala. Narodno središče Slovenije pa je Ljubljana. Ločitev tudi ni težavna. Slovenija ima prav lepe naravne meje: Spielfeld je severni mejnik, Trst pa južni. Kar se tiče premoženja deželnega, je delitev prav lahka. Mi vam radi prepuščamo vsa narodna poslopja, kar jih je deželnih v Gradcu in na nemškem Štajerskem, vi pa nam pustite Slatino in Dobrno. (krohota med Nemci.)

... o literarnih začetkih

“Drama?” - odgovoril je Svetec, začudivši se mojim besedam - “Drama? Veš kaj, drama je poslednja, najvišja stopnja vsake literature in mi Slovenci, ki smo še na prvi najnežnejši stopnji, ki imamo pravzaprav le enega pesnika, ki se sme pesnikom prištevati, namreč Prešerna, mi naj bi mislili na dramo? To bi se reklo hišo začeti pri strehi zidati. Na tisoče je drugih potreb, literarnih in gmotnih, preden moremo misliti na dramo.”

Po tej njegovi razsodbi sem še tisti večer, ko sem se vrnil v svoje stanovanje, sežgal rokopis, pa s tem nobene škode nisem storil slovenskemu slovstvu.

... o šoštanjskih mejnikih

Povedal sem že, da je Šoštanj bil "landesfuerstl. Markt" (deželnoknežji trg) in imel svoj magistrat. K trgu spadajoči teritorij je bil z mejniki zaznamovan. Da se meja ohrani v živem spominu, je bil vsaka tri leta slovesen obhod z godbo na čelu. Za njo je stopal "Marktrichter" (trški sodnik) s sindikom, svetovalci, odborniki, drugi tržani, ženstvo in otroci. Ko smo prišli do katerega mejnika, pograbili so možje nas dečke in vsakega po trikrat prav trdno postavili na mejnik, da bi si ga dobro zapomnil. Tudi mene so tako brez usmiljenja pritiskavali na trde kamne, mejo bi pa jaz danes zastonj iskal.

... o žejnih "revolucionarjih"

Po trgatvi, ki je bila že pred sv. Mihaelom, potem ko je mošt že bil vino, - leta 1848. je rodilo prav dobro kapljico, - je oče kot lajtenant in zastopnik stotnika povabil vso "Nationalgarde" k svojemu vinogradu in tam so izpili cel polovnjak (283 l.) vina. So pač bili žejni.